नचैनमशकं हन्तुं तदद्भुतमिवाभवत्। तस्मिन् प्रतिहते चास्त्रे विस्मयो मे महानभूत्। ११९६५
भूय एव महाराज सविशेषमहन्ततः। अस्त्रपूगेन महता रणे भूतमवाकिरं।
स्थूणाकर्षमथो जालं शरवर्षमथोल्वनं। शलभास्त्रमशस्त्रवर्षं समास्थायाहमभ्ययां।
जग्रास प्रसभं तानि सर्व्वाण्यस्त्राणि मे नृप। तेषु सर्व्वेषु जग्धेषु ब्रह्मास्त्रमहमादिशं।
ततः प्रज्वलितैर्व्वाणैः सर्व्वतः सोपचीयते। उपचीयमानश्च मया महास्त्रेण व्यवर्द्धत।
ततः सन्तापिता लोका मत्प्रसूतेन तेजसा। क्षणेन हि दिशः खञ्च सर्व्वतो हि विदीपितं। ११९७०
तदप्यस्त्रं महातेजाः क्षणेनैव व्यशातयत्। ब्रह्मास्त्रे तु हते राजन् भयं मां महदाविशत्।
ततोऽहं धनुरादाय तथाऽक्षय्ये महेषुधी। सहसाऽभ्यहनं भूतं तान्यप्यस्त्राण्यभक्षयत्।
हतेष्वस्त्रेषु सर्व्वेषु भक्षितेष्वायुधेषु च। मम तस्य च भूतस्य बाहुयुद्धमवर्त्तत।
व्यायामं मुष्टिभिः कृत्वा तलैरपि समागतैः। अपारयंश्च तद्भूतं निश्चेष्टमगमं महीं।
ततः प्रहस्य तद्भूतं तत्रैवान्तरधीयत। सह स्त्रीभिर्म्महाराज पश्यतो मेऽद्भुतोपमं। ११९७५
एवं कृत्वा स भगवांस्ततोऽन्यद्रूपमास्थितः। दिव्यमेव महाराज वसानोऽद्भुतमम्बरं।
हित्वा किरातरूपञ्च भगवान्त्रिदशेश्वरः। स्वरूपं दिव्यमास्थाय तस्थौ तत्र महेश्वरः।
अदृश्यत ततः साक्षाद्भगवान् गोवृषध्वजः। उमासहायो व्यालधम्बरूपः पिनाकधृक्।
स मामभ्येत्य समरे तथैवाभिमुखं स्थितं। शूलपाणिरथोवाच तुष्टोऽस्मीति परन्तप।
ततस्तद्धनुरादाय तूणौ चाक्षय्यसायकौ। प्रादान्ममैव भगवान् धारयस्वेति चाब्रवीत्। ११९८०
तुष्टोऽस्मि तव कौन्तेय ब्रूहि किं करवाणि ते। मनोगतं वीर यत्ते तद्ब्रूहि वितराम्यहं।
अमरत्वमपाहाय ब्रूहि यत्ते मनोगतं। ततः प्राञ्जलिरेवाहमस्त्रेषु गतमानसः।
प्रणम्य मनसा शर्व्वं ततो वचनमाददे। भगवन्मे प्रसन्नश्चेदीप्सितोऽयं वरो मम।
अस्त्राणीच्छाम्यहं ज्ञातुं यानि देवेषु कानिचित्। ददानीत्येव भगवानब्रवीत्त्र्यम्बकश्च मां।
रौद्रमस्त्रं मदीयं त्वामुपस्थास्यति पाण्डव। प्रददौ च मम प्रीतः सोऽस्त्रं पाशुपतं महत्। ११९८५
उवाच च महादेवो दत्त्वा मेऽस्त्रं सनातनं। न प्रयोज्यं भवेदेतन्मानुषेषु कथञ्चन।
जगद्विनिर्द्देहेदेवमल्पतेजसि पातितं। पीड्यमानेन बलवत् प्रयोज्यं स्याद्धनञ्जय।
अस्त्राणां प्रतिघाते च सर्व्वथैव प्रयोजयेत्। तदप्रतिहतं दिव्यं सर्व्वास्त्रप्रतिषेधनं।
मूर्त्तिमन्मे स्थितं पार्श्वे प्रसन्ने गोवृषध्वजे। उत्सादनममित्राणां परसेनानिकर्त्तनं।
दुरासदं दुष्प्रसहं सुरदानवराक्षसैः। अनुज्ञातस्त्वहं तेन तत्रैव समुपाविशं। ११९९०
प्रेक्षतश्चैव मे देवस्तत्रैवान्तरधीयत।

इतिश्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि निवातकवचयुद्धपर्व्वणि अर्जुनयुधिष्ठिर संवादे सप्तषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः॥ १६७॥

॥ अर्जुन उवाच ॥ ततस्तामवसं प्रीतो रजनीं तत्र भारत। प्रसादाद्देवदेवस्य त्र्यम्बकस्य महात्मनः।
व्युषितो रजनीञ्चाहं कृत्वा पौर्व्वाह्णिकीः क्रियाः। अपश्यन्तं द्विजश्रेष्ठं दृष्टवानस्मि यं पुरा।